

Jernej Popotnik:

Juševarjev Francelj.

uševarjev Francelj je služil pri Medvedu za hlapca. Močán je bil in se ni bal nikogar. Menda ga ni bilo na Jagnjenici človeka, da bi ga Francelj ne zmožel s svojimi železnimi rokami.

Večidel je vozil s starim črnim kolesljem v trg. Sedél je mirno na kozlu, cigareto v ustih, pušelj na klobuku in ni se oziral naokrog. Švrknil je zdajpa zdaj z bičem po kobili in pljunil vstran.

»Bistahor!«

Nagnil se je malo na kozlu in djal spet cigareto v usta. Časih je puhnil oblak dima v zrak in je zakašljál.

»Hi, Čuž! Hi -i -i!«

Dvignil je bič in počil po zraku.

»Ti -i hó -o -t!«

Takó je vozil Juševarjev Francelj tudi mene na postajo: močan, silen je čepel na kozlu in je kadil.

Medved je bil z njim zadovoljen.

Delal je pridno. Le pil je rad. Posebno ob solnčnih, veselih nedeljah.

Tedaj pa se je zgodilo nekaj, kar je bilo za Franceljna žalostno.

* * *

Neke nedelje popoldne so se stepli na Jagnjenici fantje: dva sta bila ubita, in pet pa je bilo ranjenih. Med njimi tudi Jarkov Tonče.

In kdo je bil vzrok pretepa?

Juševarjev Francelj, ki je zavpil: »Auf!«

Od tedaj ga Medved ni več maral. Francelj je pobesil glavo in je šel.

* * *

Preden pa je odšel, je ukradel Medvedu nekaj kron in mu izpil iz dveh stelenic slivovko.

Medved je še dolgo potem godel: »Hm! Tak tat! Ti mrcina nemarna!«

Juševarjev Francelj je pa šel v Trbovlje v premogovnik.

* * *

Kmalu po tem je bilo. Peljal sem se spet v mestne šole. Hitro je pihal vlak za Savo, ropotalo je in se stresalo nemirno. Dremal sem ...

Tedaj se je vlak ustavil, in v kupé sta stopila: Juševarjev Francelj in za njim orožnik. Séla sta dve klopi pred mano.

Vzrl sem se v Franceljna, in, je povetil oči ... Toda znabiti me ni spoznal: tik njegovega obraza, pod brado, se je namreč lesketal orožnikov bajonet.

